

[Ministeren for offentlige arbejder.]

teresser måtte være det rigtige. Man kan ikke uden videre sammenligne privatbanerne med statsbanerne, heller ikke når det gælder reguleringstillæg. Det er fortsat sådan, at kommunerne har meget stærk indflydelse på disse baners vilkår, og derfor kan man ikke sammenligne med statsbanerne, hvor det er staten, der har hele indflydelsen.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen har også anført, at det var af frygt for forskelsbehandling af tjenestemændene, at man ville op til de 100 pct. Jeg tror ikke, at der bliver tale om noget sådant. Forholdet er jo det i henhold til lovforslaget, at hvor det drejer sig om baner, som fortsat er i drift, vil en enkelt kommune ikke kunne unddrage sig at være med. Hvis et flertal af de kommuner, der driver banen, går ind for at afslutte en overenskomst med staten vedrørende disse spørgsmål, kan man tvinge den enkelte kommune, som vil holde sig udenfor, til at være med til at betale. Hvis der derimod er tale om baner, der er likvideret, vil man ikke kunne tvinge en enkelt kommune til at være med, og der kan teoretisk være mulighed for, at en enkelt kommune kan holde sig udenfor med det resultat, at de øvrige kommuner må bære denne kommunes andel. Jeg tror dog, det er en teoretisk mulighed, og mener, at sådan som kommunerne er stillet, vil de være med i samarbejdet på dette område.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), som ikke med begejstring ville stemme for ændringsforslag nr. 9, at med hensyn til spørgsmålet om sammensætningen af det samlede udvalg, der nu skal beskæftige sig med underskuds- og moderniseringslån til privatbanerne, er forholdet ganske enkelt det, at folketinget tidligere havde repræsentanter i det ene udvalg, moderniseringsudvalget, men ikke i det andet, underskudsudvalget.

Nu slås de to udvalg altså sammen til eet, og det er vel derfor rimeligt, at folketinget repræsenteres i det. At statens repræsentanter også kommer til at beskæftige sig med underskudsspørgsmål, synes jeg i og for sig ikke man rent principielt kan have noget imod.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg gerne sige, at hvad angår de tjeneste-

mænd, som er ansat efter 1943, ligger det rent og klart sådan, at de, da de blev ansat, vidste, hvilke vilkår de gik ind under, så de kan ikke have illusioner om, at de skulle få pension, hvis den situation opstår, at en bane likvideres. Derfor kan man selvfølgelig godt have al mulig sympati for og medlidenhed med disse mennesker. Jeg gør dog opmærksom på, at hvis statsbanerne lukker en strækning, som de har gjort det f. eks. med strækningen Skjern—Videbæk, kan der udmærket godt være en del arbejdere, som ikke er tjenestemænd, der mister deres arbejde uden at få pension. Det er altså ikke denne befolkningsgruppe, tjenestemændene ved privatbanerne alene, der er sådan stillet. Der er mange andre tilfælde, hvor arbejdergrupper kommer i lignende situationer. Det kan man beklage, men der har altså ikke været økonomiske muligheder for i dette tilfælde at rette på forholdet.

Med disse bemærkninger må jeg altså anbefale, at man stemmer for de af mig stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag nr. 9 og 10, men kan ikke tilråde, at man stemmer for de af venstre-mindretallet stillede ændringsforslag.

Jens Chr. Christensen: Fra alle sider, også fra den højtærede ministers side, henviser man gang efter gang til, at lovforslaget er kommet frem efter en enstemmig kommissionsindstilling. Det er rigtigt, men hvis der ikke kan rokkes ved, hvad en enstemmig kommission udtaler, kunne man lige så godt spørge, hvorfor vi sidder her. Hvorfor bliver der nedsat et folketingsudvalg til at gennemgå lovforslaget, hvis vi ikke har lov til at rette det mindste deri? Det lader jo til, at det bl. a. er begrundelsen for, at man ikke kan stemme for de ændringsforslag, vi har stillet.

Den højtærede minister mener ikke, der bliver ret mange tilfælde, hvor en kommune vil skubbe forpligtelsen fra sig, og hvor det sker, siger den højtærede minister, må de andre kommuner selvfølgelig overtage den. Jeg mener, at man meget vel kan komme ud for, at så godt som alle kommuner skubber forpligtelsen fra sig den dag, banen likvideres. Der er ingen af disse kommuner, der kan være interesseret i fremdeles at betale det underskud, som disse pensionsbyrder i virkeligheden er. Derfor vil man i